

Ako tento rok, tak aj v roku 1930 sa v Prievidzi oslavovalo. Síce nie také okrúhle výročia ako v súčasnosti – 900 rokov prvej písomnej zmienky a 630 rokov od udelenia kráľovských výsad – bola to však udalosť nadmieru významná, otvorenie novej budovy prievidzského gymnázia. V pozostalosti Mikuláša Mišíka, človeka, ktorý sa významne zapísal do dejín mesta svojou knihou z roku 1971, nachádzame výpoveď vo vzťahu k tejto osobnosti. Odpis je uvedený v plnom znení.

František Sasinek a Prievidza

*D*nes sa mnoho bude hovoriť o Sasinkovi tam hore na prievidzskom Vystrkove pod mohutnými múrmi novej budovy slovenskej kultúry – gymnázia Sasinkovho. Odznie mnoho zvyčajných fráz, možno i teplých spomienok, ale azda nik si nespomenie, že všetky tie oslavy, všetky tie prázdne, prípadne i opravdivého nadšenia plné reči ohnivé sú ťažkou a bolestnou výčitkou nevďačnej Prievidzi, ktorá nijako nechce uznať svoju podlžnosť veľkému nášmu Sasinkovi. Azda to námestie, ten trávnatý priestor pred gymnáziom prevanie niekoľko desaťročí ťažká ruka času a neuvidíme na nich zvečneného prvého, opravdu na slovo vzatého skúmateľa dejín Prievidze. Ale nech. Po päťročnej skúsenosti – viem a darmo volám, môj hlas je hlasom volajúceho na púšti. To ma však nemôže odradiť od toho, aby som nebol letorom Sasinkovho pomníka, ktorého stavbu si už i mestská rada vzala za svoje, neprestanem ani teraz na oči vyhadzovať nevďačnej Prievidzi, že ten Čaplárov obraz nad starostovým stolom na mestskom dome mohutne žaluje na nás. Žiada, volá, ba kričí o vyhovenie historickej spravodlivosti – Ozvena toho nám musí denne hučať do uší, že sa tu stala nespravodlivosť, ktorá musí byť napravená, a preto nerád síce, že kazím slávnostnú náladu, predsa volám a volať neprestanem, kým neuvidím pomník Sasinkov v Prievidzi.

A čo sa zmenilo? Len to, že M. Mišík už dávno nie je medzi nami. Ale vo vzťahu voči Frankovi Vítázoslavovi Sasinkovi si Prievidza svoj dlh ešte dodnes nespĺnila. Za prepis, a tým aj za uchovanie tridsiatich historických listín mesta, by si to akiste zaslúžil.

Erik Kližan